

rigtigste, kan man Syd fra ikke sætte sig imod det, men saa maa man give dem den Erstatning, de har Krav paa. Man kan ikke etablere et saadant Forhold med betydelige Udgifter for Staten og til Fordel for dem, der bor ved den anden Ende af Fjorden, og lade de sydlige Lodsejere betale dertil. Lade deres Arealer ødelægge og oven i Købet lade dem betale dertil, det kan man ikke.

Jeg skal nu kun til Slut nævne, hvad Ordføreren for det konservative Folkeparti, Ingeniør Koch, udtalte, forrige Gang, vi havde dette Spørgsmaal til Behandling. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse læse det op. Han sagde (Folketingstidenden 1918—19 Sp. 2405): „Det Anlæg, der nu foreslaas udført, skal ikke alene udføres for den mindst mulige Sum, men skal ogsaa tjene mange forskellige Formaal, som i Virkeligheden er uførelige. Der skal skaffes Afløb fra Fjorden direkte til Havet, for at der kan opnaas Brakvandstilstand, skønt det erkendes, at Ferskvandstilstand er det fordelagtigste. Derfor skal Anlægget senere kunne suppleres med saadanne Anlæg, at Ferskvandstilstanden kan opnaas. Udløbet skal anbringes paa et saadant Sted, at det kan være til fuld Nytte for den nordlige Del af Fjorden uden derfor at skade den sydlige Del. Der skal skaffes Sejløb til Havet, uden at der dog maa ofres noget paa Sikring af Sejløbet. Et saadant Universalanlæg kan vist let komme til at berede Skuffelser og ikke komme til fuldt ud at tilfredsstille blot et eneste af de mange Formaal.“ Jeg kan ikke se rettere, end at det er overordentlig forstandige Ord, der blev sagt her af Ingeniør Koch, og jeg ved, at han havde nøje Forbindelse med andre Ingeniører, som havde Interesse for Spørgsmaalet, havde sat sig ind i det og delte hans Anskuelse.

Jeg skal derfor slutte med at anbefale det høje Ting at tage med Varsomhed og Grundighed paa dette Forslag; nøje at undersøge alle Forhold og navnlig ogsaa de Bekostninger, der skal til, og at følge afdøde Indenrigsminister Berg i Retning af, at der ikke skal skabes Uret mod nogen af dem, som bor omkring Fjorden og har store Interesser i denne Sag. De, som har de største Arealer og har nægtet at deltage,

kan maaske blive tvunget til at finde sig i den foreslaaede Ordning, men jeg henstiller til det høje Ting, om hvis Retfærdighedssans jeg ikke har Ret til at tvivle, nøje at overveje dette.

Kr. Kristensen: Spørgsmaalet om Udløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord har jo en lang Historie. Det er allerede nævnt af et Par foregaaende Talere, og jeg skal ikke komme ind paa en historisk Redegørelse for Spørgsmaalet. Jeg har kun ønsket at gøre nogle faa Bemærkninger om Forholdene, som de arter sig ovre ved Ringkøbing Fjord, og som jeg kender dem ved, at jeg i al min Tid har levet dér i Nærheden, hvorfor jeg mener at have en lille Smule Berettigelse til at tale med derom. Jeg vil straks sige, at jeg aldeles ikke personlig er interesseret i Spørgsmaalet, selvfølgelig fraregnet den Interesse, som enhver Rigsdagsmand maa have, for at vort Lands Jorder og Vandene omkring os udnyttes bedst muligt til Gavn for Folk og Land.

Spørgsmaalet om, hvad der skal gøres for Udløbsforholdene derovre, interesserer i højeste Grad Befolkningen, som ret naturligt er. Det er allerede omtalt, at det er et stort Omraade, der afvandes gennem Ringkøbing Fjord, og selv om de, som bor længst inde, naturligvis ikke direkte har saa stor Interesse i Spørgsmaalet, er det jo dog, da Ringkøbing Fjord er af saa stort Omfang, en ret betydelig Folkemængde, der bor omkring Fjorden, og det er ret betydelige Arealer, der ligger ned til Fjorden eller i Nærheden af den, og for hvis Udnyttelse Fjordens Vandstand har Betydning.

Der er nævnt — og det er jo rigtigt —, at der er Uenighed derovre om, hvordan Spørgsmaalet skal løses. Der er i Spørgsmaalet en Landbrugsinteresse og en Fiskeriinteresse, og man kunde da tænke sig, at det var disse to Interesser, der dannede Modsætningen, men det er ingenlunde Tilfældet. Derimod drejer det sig om, hvorvidt man bor ved den sydlige eller den nordlige Del af Fjorden; det er det, som sætter Skellet, og det er de to Anskuelser, som det ikke har vist sig muligt at faa mæglet sammen, saaledes at der kunde komme en fælles Indstilling, hvilket vilde have haft stor Betydning for Gennemførelsen af Ordningen her paa Rigsdagen, ligesom det selvfølgelig